

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 36 (1)

IZDAN 1 JUNA 1940

PATENTNI SPIS BR. 15718

ing. Damjanović B. Ljubivoj, Beograd, Jugoslavija.

Peć za grejanje.

Prijava od 15 jula 1938.

Važi od 1 avgusta 1939.

Peć po ovom pronalasku može se, s obzirom na racionalno iskorišćenje toplote sagorelih gasova a uz održanje istog načina sagorevanja goriva, izraditi tako, da se glavno zagrevanje peći, pa prema tome i vazduha u grejanom prostoru, vrši na najnižem delu peći. U tu svrhu sagoreli topli gasovi sa roštilja ima da odlaze najpre kanalima koji su sagrađeni duž spoljnjih donjih zidova, u koje spada i naročito ispod pepeljare (preko dna peći) sagrađeni kanal. Dno peći, nalazeći se u zoni najhladnijeg vazduha i s obzirom na njegovo strujanje, u stanju je mnogo više toplote da preda grejanom prostoru (dva puta više) no ma koja druga površina. Pošto u ovakvom uredaju sagoreli grejni gasovi moraju na donju površinu roštilja da izlaze, to se sveži vazduh potreban za proces sagorevanja mora sa gornje površine roštilja privoditi. Da bi se, omogućilo postepeno sagorevanje i razvijanje sagorljivih gasova ograničilo samo na neposredni sloj goriva iznad gorećeg sloja na roštilju — privođenje svežeg zagrejanog vazduha vrši se na određenoj maloj visini iznad roštilja. Ova visina određuje se na određenoj maloj visini iznad roštilja. Ova visina određuje se u ovom slučaju prema količini goriva, koja treba na sat da sagori, a što zavisi od grejnog kapaciteta koji se hoće peći da da.

Da bi sagorevanje goriva bilo što potpunije vazduh se, kako je već kod pom. peći kazano, zagreva pre no što stigne na mesto sagorevanja. Zagrevanje vazduha postiže se na taj način, što se on najpre uzima iz zagrejanog pojasa vazduha oko sa-

me peći, pa se potom pušta da struji kroz zagrejanu delove peći.

Sagorljivi gasovi koji se izdvajaju iz naslage goriva iznad gorećeg sloja sprovode se naročitim kanalima (ili olucima izgrađenim u prostoru za smeštaj goriva) do gorećeg sloja, gde mešajući se sa privedenim vazduhom sagorevaju.

I kod ove peći kao i kod pomenute, praktički uzev, odvojen je prostor za smeštaj goriva od prostora (kanala) kojim sagoreli grejni gasovi odlaze ka naglavku za čunkove odn. za dimnjak.

Na priloženoj skici, nacrtu — prikazan je jedan od načina izvođenja. Sl. 1 pokazuje izgled unutrašnjosti peći s prednje strane, a sl. 2 njen horizontalni presek 1-1. Proces rada je ovaj: vazduh za sagorevanje ulazi kroz cevasti otvor „a”, koji se nalazi u zoni zagrejanog vazduha i koji se pomoću ventila da regulisati. Potom vazduh struji kanalom „b” ka roštilju „c” na kome sagoreva gorivo. Kanal „b”, kao što se vidi na sl. 2 obuhvata celu jednu stranu roštilja, a njegov otvor prema roštilju nalazi se na maloj visini iznad njega (v. sl. 2) Kako se kod „d” nalazi glavni, a kod „d1”, pomoćni otvor za odlaz sagorelih gasova, dakle oba ispod roštilja, to je jasno da procesu sagorevanja podleže samo onaj sloj goriva koji sa njemu nalazi, tj. sloj na roštilju. Gorivo iznad ovog sloja podvrgnuto je jedino zagrevanju i usled toga razvijanju sagorljivih gasova.

Kanali za odlaz sagorelih gasova ka dimnjaku obeleženi su sa „e”. Oni se pru-

žaju preko celih zidova peći, a debljina im se određuje prema količini istih. Jasno je da ovi gasovi, stružeći preko spoljnih zidova peći, moraju intenzivnije predati toplotu grejanom prostoru no što bi bio slučaj da ovih kanala nema.

Sagorljivi pak gasovi, koji se skupljaju iznad naslage goriva u prostoru „g”, struje silom vučne snage dimnjaka kroz oluke između rebara „n” do otvora za ulaz svežeg vazduha u goreći sloj, gde sagorevaju. Na nacrtu se nalazi još i otvor „m”, za ulaz dopunskog vazduha u peć. Ovaj dopunski vazduh predviđen je uglavnom zato, da spreči da polusagoreli gasovi odu kroz otvor „d”, naročito ugljenmonoksid.

Slovo „l” označuje prostor ispod kupole, a slovo „f” naglavak za čunkove.

Peć je sagrađena za mešano gorivo tj. i za drvo i za ugalj.

Patentni zahtevi:

1. Peć za grejanje naznačena time, što se spoljni vazduh potreban za proces gorenja dovodi iznad samog roštilja na otvoru (f) i što je za odlaz sagorelih gasova predviđen ispod roštilja kanal (e), sačinjen od spoljnog zida peći i komora za pepeo, u koji gasovi ulaze kroz otvor (d) i na putu prolaze ispod komore za pepeo ka naglavku (tulcu) (h) za čunkove.

Ing. Damjanović B. Ljubivoj, Beograd, Jugoslavija.

Peć za grejanje

Važi od 1. avgusta 1938.

Priloga od 15. jula 1938.

me peći, pa se potom pušta da struji kroz sagorjane delove peći.

Sagorljivi gasovi koji se izdvajaju iz naslage goriva iznad kotlova sloja sprovođe se naročitim kanalima (ili olukama) iz gradenim u prostoru za smeštaj goriva) do kotlova sloja, gde mešaju se sa privedenim vazduhom sagorevaju.

I kod ove peći kao i kod pomenute praktički uzv. odvajan je prostor za smeštaj goriva od prostora (kanala) kojim struju sagorjeli gasovi odmah ka naglavku za čunkove odmah za dimnjak.

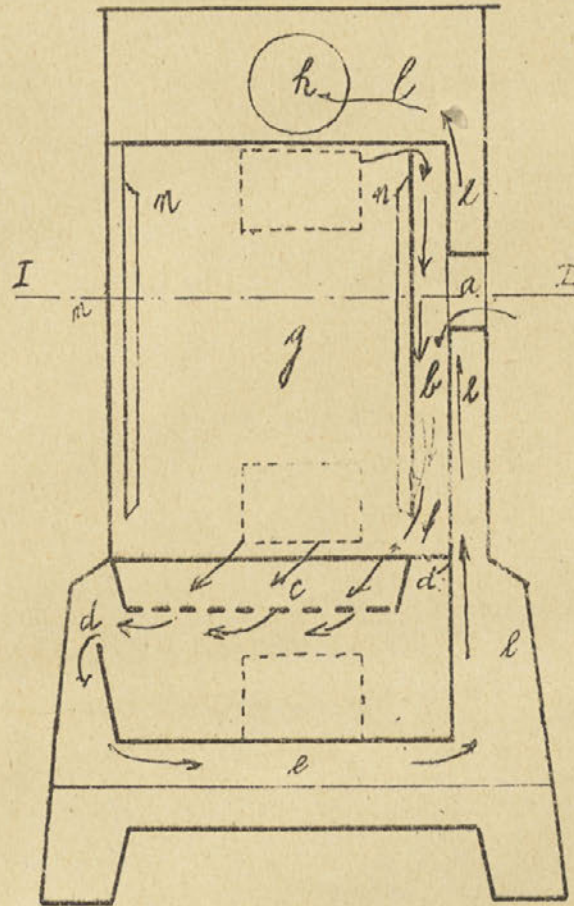
Na priloženoj skici nacrtu — prikazan je jedan od načina izvođenja. Sl. 1 pokazuje izgled unutrašnjosti peći s prednje strane, a sl. 2 njen horizontalni preseki I-I. Proces tuda je ovaj: vazduh za sagorevanje ulazi kroz cirkularni otvor „a”, koji se nalazi u zoni sagorjelog vazduha i koji se pomoću ventila da regulisati. Potom vazduh struji kanalom „b” ka roštilju „c”, na kome sagoreva gorivo. Kanal „b”, kao što se vidi na sl. 2 obuhvata celu jednu stranu roštilja, a njegov otvor prema roštilju nalazi se na maloj visini iznad njega (v. sl. 2). Kako se kod „d” nalazi glavni, a kod „e” pomoćni otvor za odlaz sagorjelih gasova, dakle oba ispod roštilja, to je jasno da proces sagorevanja podlež samo onaj sloj goriva koji sa njemu nalazi. I sloj na roštilju. Gorivo iznad ovog sloja podvrgnuto je jedino zagrevanju i usled toga razvijaju sagorjivih gasova.

Kanal za odlaz sagorjelih gasova ka dimnjaku obično su sa „e”. Oni se pru-

peć po ovom pronalasku može se koristiti na racionalno iskoristiće toplote sagorjelih gasova a uz odmahenje istog sagorjelih gasova, izdati tako, da se glavno zagrevanje peći, pa prema tome i vazduha u grejanom prostoru, vrši na najbližem delu peći. U to vreme sagorjeli gasovi ulaze sa roštilja ima da odmah napreduju ka ulazu u sagradeni dugi spoljni kanal koji se spušta i naročito iznad zidova u koje spada i naročito iznad pećare (preko dna peći) sagradeni kanal. Dno peći, nalazeći se u zoni najbližeg vazduha i obično na njegovo stranje, u stanju je mnogo više toplote da greja grejanom prostor (dva puta više) no ma koja druga peć. Pošto u ovom uređenju sagorjeli gasovi ulaze na dnu površine roštilja da iskoriste sveći vazduh potreban za proces sagorevanja mora sa goruće površine roštilja privoditi. Da bi se omogućilo postepeno sagorevanje i razvijanje sagorjivih gasova, određeno samo na neposredni sloj roštilja — pri- iznad kotlova sloja na roštilju — prednja strana sagrevanje vazduha vrši se na određenoj maloj visini iznad roštilja. Ova visina određuje se na određenoj maloj visini iznad roštilja. Ova visina određuje se u ovom slučaju prema količini goriva koja treba da sagori, a što zavisi od grejnih kapaciteta koji se hoće peći da da.

Iz bi sagorevanje goriva bilo što potpunije, vazduh se, kako je već kod peći, kao što, sagreva pre no što stigne na mesto sagorevanja. Zagrevanje vazduha počinje se na taj način, što se on napreduje ka ulazu u sagradeni kanal oko sa-

St. 1

St. 2

